Tua tema pühib sumbuagjad,
Õuwo temas eigab änna huajad.
Siis mue tuba tarvel kuetud,
Saun on suarsta suetud,
Ahi on algue lämmitut.

V Fe 55.

Läksin teolzui tihane,
Läksin aga rehel reui rebane,
Walla saas reui wardelane,
Pšut olli piimas lõdertsa,
Kolm olli räime rätsepsa,
Üks sai siia, teine sai miia,
Kolmas sai koju wedada.
Sellega läksin ruuna rinnad,
Ratsutajal körwi kaela,
Siis läksin jala teole.
Läksin kubja palwele:
Kulla kubjas, hulla kubjas!
Wõtta mind jala teole,
Kubjas was'tu kostelle:

Kus sinu nortetud rehme,
Kus sinu paari palgat ärgi?
Mina mäkki, koho ma sõkkin:
Koha jäi auku nopitama,
Waru jäi nahka nülgimaie,
Korpi jäi kurku lõikamaie.
Kubjas es' kuule minu palwet,
Läi mind wara wälla pääle,
Pimedas' aas' põllu pääle,
Waru aas külma waewaga;
Mõetis' tüxid mõttemata,
Andis' katsi arwamata.
Sõa sante saugt muada.
Ka ei jõutnud juine jääda
Oma osa õpetada.
Kubjas talli mõisa puolt,
Sinu olli piitsu tala puisa,
Kimp olli kuppa kaneluse,
Sõrokäis' olli weel sillla puisa,
Pimedas sõsu weel puuga pääle.